

oprører, tilstaaer jeg ligefrem, min Retsfølelse. — Efter hvad jeg saaledes har udtalt angaaende § 50, vil det let ses, at jeg i en vis Henseende maa betragte det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 31 a, med velvillige Øine. Det er kun halvt saa galt som § 50, idet det siger, at Straffen kan nedsættes til det Halve. Jeg vil gjerne være en praktisk Mand, og naar jeg har Valget imellem de to Ting, foretrækker jeg ganske vist Forslaget under Nr. 31 a fremfor § 50. At jeg iøvrigt heller ikke kan føle mig tilfreds med dette Forslags Affattelse, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om; det vil fremgaa af, hvad jeg allerede har sagt. — En anden Paragraf, der berører almindelige Retsprinciper, er § 51. Efter min Opfattelse gjøre saavel selve Lovforslagets Paragraf som det Endringsforslag, der af Udvalget er stillet til denne Paragraf, sig skyldige i en Mistjendelse af de retlige Forhold. Jeg forstaaer meget godt, at man, hvor en Forbrydelse udføres af flere i Forening, rammer de Personer, der have spillet en Hovedrolle ved Forbrydelsens Udførelse, med en høiere Straf end de Andre, og jeg kan særligt meget vel forstaa, at man navnlig i militære Forhold, hvor en Forbrydelse er begaaet af flere, maa være særlig streng imod den, der maa siges at være den Overordnede, saaledes at man i saadanne Forhold straffer Officeren strengere end den Menige, og at man betragter den som Hovedmand, der maa siges at staa høiest, hvad Tjenesteklasse eller Tjenestegrad angaar. — Hvad jeg derimod ikke kan forstaa, er, at man, hvor der ikke er Forskjellighed tilstede i Henseende til Tjenesteklasse eller Tjenestegrad, lader Tjenesteaalderen komme til at spille en Rolle; thi det forekommer mig at være noget Ufsældigt. Jeg vil sige, at Forslaget vilde faae sin rette Belysning, hvis man søiede et Supplement til, som det forekommer mig, at der mangler, nemlig hvorledes man skal bære sig ad med at udfinde en formodet Hovedmand, naar Alle ikke blot ere af samme Tjenesteklasse og Tjenestegrad, men ogsaa af samme Tjenesteaalder. Noget, der naturligvis overordentlig let kan være Ufsældet. Jeg veed saaledes ikke rettere, end at vi, naar en Forbrydelse er begaaet af flere Krigsmænd, der Alle ere Menige, have det Ufsælde, at Alle ere af samme Tjenesteklasse og Tjenestegrad, og efter min Formening vil det da ogsaa let kunne tænke sig, at Alle ere af samme Tjenesteaalder. Jeg kan ikke se rettere end, at der, hvis de ere udførene samme Dag og samme Dag ere komme i Tjenesten, ingen Forskjel vil være imellem dem. I saa Ufsælde vil der altsaa ikke være nogen Hovedmand, med mindre man vil lade dem trække Lod om, hvem af dem der skal have den Ære at anses som Hovedmand. Naar jeg siger dette, er det, fordi det forekommer mig, at det at lade Tjenesteaalderen gjøre Udslaget, i Virkeligheden lader det bero paa en ren Ufsældighed, paa en i Realiteten Lidet eller

Lidet betydende Omstændighed, om En af flere skal straffes haardere eller ikke. — Hvad endelig § 55 angaar, kan jeg ikke Andet end anbefale at stemme imod Udvalgets Forslag under Nr. 33, og derimod for Udfastets uforandrede Vedtagelse. Der er nemlig ved Udvalgets Forslag forsøgt gjort en Forskjel imellem enhver Underofficers — derunder altsaa ogsaa Underkorporalers — og menige Krigsmænds Strafbarhed, som forekommer mig at være ganske urettiliget. Der er mange Forhold, hvori det er naturligt at straffe Overordnede strengere end Underordnede, navnlig for saa vidt de handle i Forening; men der er ogsaa flere Tilfælde, hvori det efter min Opfattelse ikke kan have nogen videre Indflydelse paa den Paagjældendes Strafbarhed, om han er Menig eller Underkorporal. Udvalgets Forslag gaar imidlertid ud paa, at, naar der er begaaet en strafbar Handling, hvorfor der i Straffeloven er fastsat Embedsfortabelse, skal denne Straf ombyttes med en anden, som, for saa vidt der er Tale om Underofficerer, derunder ogsaa Underkorporaler, skal være „mindre end Strafarbejde, dog ikke under 10 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strengthed tilsvarende Straf“, men for saa vidt der er Tale om menige Krigsmænd, skal være „mindre end Strafarbejde, dog mindst 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strengthed tilsvarende Straf“. Jeg ser ikke rettere end, at man derved paa en Maade siger, at den samme Forbrydelse skal straffes dobbelt saa strengt, naar den er begaaet af en Underofficer eller en Underkorporal, som naar den er begaaet af en menig Soldat. — Siden jeg har tilladt mig at begjære Ordet, vil jeg dog ogsaa sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 29 til § 47. Jeg kan, hvad denne Paragraf angaar, i det Væsentlige henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimeftad). Det forekommer mig, at man, naar man læser disse to Affattelser med Skarphed, i Virkeligheden kommer til det Resultat, at de give ganske den samme Regel; men netop derfor fristes man til at tro, at Omredaktionen af Paragrafen mulig ikke er foranlediget ved, at man har troet det nødvendigt at give den Regel, Paragrafen indeholder, en anden og skarpere Affattelse. Man fristes til at tro, at Foranledningen har været en anden, og navnlig den, at man har ønsket at faae en Affattelse, hvorved det blev muligt parentetisk at indstøde den særlige Fremhævelse af nogle enkelte Forbrydelser. I den Henseende tror jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds har fuldstændig Ret i, at det er meget uheldigt, saaledes at nævne nogle ganske enkelte Forbrydelser, idet man, naar man tænker paa, at denne Lov for en væsentlig Del skal anvendes af ikke juridisk dannede Mænd, maa kunne forestille